

«Her er gjort hva gjøres skulle»

AV FRANCK RINDAL

(Mel.: Oss ha gjort ....).

Her er gjort hva gjøres skulle	Det har kostet slit og arbeid
Reist opp hus fra syll til tak.	for å nå fram her vi står.
Nå står att å vigsle verket	Store hus langt inn' i fjellan'
i et storslått gjestelag.	«blir itj te' i trange kår»!
Føde fins her — ja, det vet vi —	Men skal folk fra by og bygder
drikke og for den som vil.	gå seg glade i Norges fjell —
Ingen lyte! Ingen sorger!	da må alle føl' seg trygg der,
Her er alt i «kongsgårdsstil».	finne trivsel — prima stell!

Her ved Nedalshøgdas skråning —
Ekorndør og Skardørsfjell —
skal vår nye Nedalsvåning
skaffe ly for stresset «trell».
Kom da, frende, bonde, bymann!
Kom til Sylenes fjellmassiv!
Her er frisk luft! Her er fjellvann!
Her er stor og rik natur!

Kom så, alt som fins i hytta,
kom og skål for at den er!
Skål for Tønseth, Mørch og Langeng!
Det er de som ansvar bær'
for at hus og hytte står her —
for at alt har fått riktig mål:
Takk og ære fra oss alle —
vi er stolte — deres skål!

(Denne sangen ble skrevet til innvielsen av den nye Nedalshytta
106 24. juni 1972).

Episoder fra en sommer

AV HARALD HAMMER

Efter anmodning fra T.T. forsøker vi å skrive noe til årboken. Men hva i all verden skal vi skrive om. I tidligere årbøker leser vi: «Naturen kan ikke beskrives, den må oppleves», altså kan den ikke beskrives. Dessuten fikk vi inntrykk av at de fleste opplevet den i Trollheimen sommeren 1972. I hvertfall var det stuvende fullt på hyttene, særlig var ungdommen i flertall, og det var fjellvandrere som var interessert i fjellet, allerede kl. 9 om morgenen var de fleste startklare, for «å oppleve naturen».

Vi skal forsøke å berette om nogen — forhåpentlig — muntre episoder på hyttene i sommer og begynner med ett par replikker fra middagen en søndag. De fleste vil helst oppleve lørdags- og søndagsmiddagen. At de unge kokker presterer vellykket mat, synes på den appetitt fjellvandrerne oppviser.

— Vi satt altså ved middagsbordet. Til å begynne med var de fleste mest interessert i å få fylt tallerkenen, men praten kom snart i gang. Alt var vellykket, en ung jente syntes spesielt potetene var gode, de var visst fra Kreta, mente hun, men det ble nedstemt, de var så gode at de måtte være norske. Så var det en annen som aldri hadde drukket så godt et vann. Samme herre hadde gått svært langt og var av den grunn svært interessert i vannet. Konklusjonen var til slutt at vannet kanskje måtte være fra Kreta, det skal jo være moderne å eksportere vann hadde vi hørt.

Så fortsatte det med peisild, kaffe og kaker. Senere ble det allsang, og noen sykesøstre skulle spille bridge. Efter ett par spill hørte vi en replikk fra en av de unge damer: «Renons, hva betyr det?» Efterpå spilte de et spill som het Revansje, og så tapte de det óg. — Utpå kvelden ble det å beskue naturen fra tunet, solen holdt på å forsvinne i horisonten i et inferno av rødt. Da ble det diskusjon om navnet på et fjell litt bakenfor Gjevilvasskammene,